

РЕШЕНИЕ

№ 7492

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 14.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5207** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. В. Р., в качеството му на синдик на ЕТ „Охрид – Тошка Димитрова“-гр. В. /обявен в несъстоятелност/ против отказ за възстановяване на строителни книжа на главния архитект на Район „С.“ – СО, инкорпориран в писмо № РСР18-АП00-489-/25/ от 27.05.2022 година.

Жалбоподателят твърди, че издаденият отказ е незаконосъобразен, с оглед наличието на стари заверени документи. Иска от съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът-главният архитект на Район „С.“ – СО не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл. 168, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от данните по преписката, че процесният обект представлява строеж: Масивна сграда – ресторант „О.“, ситуиран в северозападната част на имот с идентификатор

68134.512.352, съставляващ УПИ IV-7, кв.39в, м. Б. зона В-17 част. Сградата е на един етаж и се състои от салон за клиенти, санитарен възел с две тоалетни и мивка, бар (мокър бюфет), кухня и два склада с обща застроена площ от 85 кв.м. Обектът се ползва за ресторант. Конструкцията на сградата е масивна. Изградена е от: ивични бетонови фундаменти, бетонова плоча с настилка от теракота и мозайка, стоманобетонови и дървени колони, дървена покривна конструкция с покритие от битумни керемиди в зоната за клиенти и бара и ЛТ ламарина над кухнята. Ограждащите стени са от зидария. Единият от складовете е с бетонова покривна плоча. Процесният обект е запазен с вода, канал и електричество.

Обектът е изграден на калкан от запад на 8-етажна жилища сграда в УПИ III и граничи с уличнорегулационната линия на имота.

В КККР, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК в имот с идентификатор 68134.512.352 няма нанесен търговски обект.

Процесният обект представлява строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, а не преместваем обект по смисъла на пар. 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

С молба от 08.08.2018 г. ЕТ „Охрид – Тошка Димитрова“ чрез синдика И. В. Р. е депозирал заявление по чл. 145, ал. 5 ЗУТ с искане да бъде одобрен приложения проект – заснемане на строеж, изграден в УПИ IV, имот с идентификатор 68134.512.352 в кв.39в, по плана на [населено място], район „С.“. Проектите са разгледани от РЕСУТ по Протокол № 11/31.08.2018 г. С писмо от 05.09.2018 г. на кмета на Район „С.“ – СО, са върнати на заявителя. Посочено е, че следва да бъде представена скица на АГКК за сградата, предмет на проектната разработка и документи, удостоверяващи законността ѝ.

На 27.12.2018 г. е било подадено ново заявление, с приложена към него скица. В същото е посочено, че заявителят не разполага с други строителни документи и се иска същите да се набавят служебно от архива на СО – район „С.“.

С писмо от 30.01.2019 г. заявителят е уведомен, че проектът не отговаря на действащите правила и норми, като е необходимо да бъдат отстранени посочените в писмото забележки.

На 08.03.2019 г. е подадено ново заявление, с приложени коригирани чертежи за възстановяване на строителни книжа. Посочено е отново, че заявителят не разполага с разрешение за строеж и други строителни книжа.

З. е представил инвестиционен проект за Заснемане за възстановяване на строителни книжа за ресторант „О.“, комплектувани с част „Архитектурна“, част „Пожарна безопасност“, част „ВиК“, част „Конструкции - Становище“, част „Електротехническа“, и част „ОВК“.

С писмо от 29.03.2019 г., кметът на район „С.“- СО е постановил отказ по искането. Постановението отказ е бил оспорен пред АССГ, който с Решение №7855/12.12.2019 година по адм.дело №4740/2019 година го е обявил за нищожен, като издаден от некомпетентен орган, и е изпратил преписката на компетентния орган-главния архитект на Район „С.“ – СО за произнасяне по искането по чл.145, ал.5 ЗУТ.

В изпълнение на съдебното решение е издаден оспореният в пределите на настоящото съдебно производство акт, който е отново за отказ. Мотивите на органа са, че липсва информация да са били издавани строителни книжа за обект „Ресторант „О.“ към жилищна /сграда/ в УПИ IV, кв.39в, м. „Зона В-17“, район „С.“, с административен

адрес в [населено място], [улица].

За изясняване на спора от фактическа страна е допуснато извършването на съдебно-техническа експертиза. Видно от приетото по нея заключение на вещото лице, което съдът кредитира изцяло, като неоспорено, компетентно, обективно и кореспондиращо на доказателствата по преписката, представените по делото проекти за обект „Кафе-Аператив с външна покрита тераса“, [жк], [улица], [населено място], по части „Архитектурна“, „Електроинсталации“, „ВиК“, „О и В“ са изготвени 2002 г. и не са били съгласувани и одобрени. Приложената декларация от 26.03.1997 г. се отнася за фургон „Кафе-Аператив“. Служебната бележка от 03.08.1998 г., издадена от Служба Противопожарна охрана се отнася за същия фургон. Приложената спогодба между съсобствениците от 25.07.1996 г. отново се отнася за „Кафе-аператив“ - фургон. Представеното Разрешение за монтаж № 3/11.04.1997 г. се отнася за „Павилион“ – временен преместваем обект по чл. 120, ал. 5 от ППЗТСУ, а процесният обект е строеж по смисъла на §5, т. 38 от ДР на ЗУТ.

След справка от вещото лице в техническия архив на Район „С.“, същото е констатирало, че от 2002 г. до момента не са налични съгласувани и/или одобрени строителни книжа и няма издадено разрешение за строеж за процесния обект, ситуиран в северозападната част на имот с идентификатор 68134.512.352, съставляващ УПИ-IV, кв.39в, м. „Зона В-17 част“ по плана на [населено място]. При изслушването му в о.с.з., вещото лице категорично потвърждава, че процесният обект е строеж, а и страните не спорят за това, както съдът вече посочи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба. Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, в качеството на адресат на оспорения акт, който е неблагоприятно засегнат от него. Подадена е срещу подлежащ на оспорване акт и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ. Отказът за възстановяване на строителни книжа по чл. 145, ал. 5 ЗУТ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 ЗУТ и може да бъде оспорен съдебно-чл.215, ал.1 ЗУТ. Отказът е съобщен на жалбоподателя на 27.05.2022 година /л.51 по делото/, а жалбата до съда е подадена чрез ответника на 06.06.2022 година /л.4 по делото/.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от чл.145, ал.5 АПК и задължението за зачитане на влязлото в сила съдебнорешение-чл.297 ГПК, вр.чл.144 АПК.

Спазена е установената форма за административния акт, като са изложени фактическите основания, които позволяват на адресата и на съда да установят съображенията за упражненото от органа правомощие да постанови отказ. Не са допуснати нарушения на административно- производствените правила, обуславящи отмяна на основанието по чл.146, т.3 АПК. Установени са правилно релевантните по случая факти, които се потвърждават в хода на съдебното производство от приетото по делото заключение на вещото лице по извършената СТЕ.

Постановеният отказ съответства и на приложимите материалноправни норми:

Съгласно разпоредбата на чл. 145, ал. 5 от ЗУТ, когато одобрените инвестиционни проекти, по които е изпълнен строежът, са изгубени, те се

възстановяват от собственика с инвестиционен проект – заснемане на извършения строеж, и представени документи по чл. 144, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 и ал. 2 от ЗУТ. Проектът-заснемане се одобрява от органа, компетентен да одобри инвестиционния проект за строежа след представянето на разрешение за строеж или на други документи от издадените строителни книжа. За да бъде одобрен инвестиционният проект, е необходимо заявителят да е собственик на строежа, за който се иска възстановяване на проектите, както и да са били издадени съответните строителни книжа по смисъла на § 5, т. 36 от ДР на ЗУТ, по които да е изпълнен строежа, и инвестиционния проект да е изгубен.

Разпоредбата на чл. 145, ал. 5 от ЗУТ регламентира възстановяването на изготвени и одобрени по съответния ред, но изгубени проекти. За процесния обект – Ресторант „О.“ такива проекти не са налице. Представените документи са отнасят за преместваем обект, а не за строеж по смисъла на § 5, т.38 ДР на ЗУТ, какъвто безспорно е процесният обект. При тези обективни данни липсва основание за възстановяване на строителните книжа-не може да бъде възстановено нещо, което никога не е съществувало.

Предвид изложеното съдът приема оспорения административен отказ за законосъобразен, а жалбата срещу него-за неоснователна.

С решението не се възлагат разноски /чл.172а, т.7 АПК/, тъй като от правоимащата с оглед изхода на спора страна-ответника /чл.143, ал.3 АПК/, такива не са направени и не са поискани до приключване на устните състезания по делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Охрид-Тошка Димитрова“, представляван от синдика И. В. Р. против отказ за възстановяване на строителни книжа на главния архитект на Район „С.“-СО, обективиран в писмо № РСР18-АП00-489-/25/ от 27.05.2022 година.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: